

23. december 2019
Sagsnr. 18/05636 og 18/06609
(tidl. NMK-10-01232)
Klagenummer: 1001581 (tidl.
klageID: 186382) og 1001648
(tidl. klageID: 186340)
STILAR

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

OPHÆVELSE af miljøgodkendelse til forlystelsespark i Lyngby-Taarbæk Kommune og Gentofte Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, jf. § 91, stk. 1.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Lyngby-Taarbæk Kommunes afgørelse af 18. maj 2017 om miljøgodkendelse til A/S Dyrehavsbakken og hjemviser sagen til ny fælles behandling i Gentofte Kommune og Lyngby-Taarbæk Kommune.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet² og gebyrbekendtgørelsens § 2.³ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

³ Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 14. juni 2017 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af henholdsvis en grundejerforening (klager 1) og Gentofte Kommune (klager 2).

Klagerne har navnlig anført, at

- miljøgodkendelsen lider af en retlig mangel, idet den ikke omfatter alle forurenende aktiviteter, og at dette er i strid med nævnets praksis, hvorefter Lyngby-Taarbæk Kommune og Gentofte Kommune skal udarbejde en miljøgodkendelse i fællesskab,
- der burde have været lavet en teknisk og økonomisk redegørelse for de ansøgte ændringer, inden der blev givet tilladelse til udvidede åbningstider og højere støjniveauer, og
- der burde have været sket partshøring af klager 1, og
- en række vilkår i miljøgodkendelsen ikke er fuldt ud i overensstemmelse med miljøstyrelsens vejledning om støj fra forlystelsesparker.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.33.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved afgørelse af 6. november 2017 afvist at tillægge klagerne opsættende virkning.

Klager 2 (Gentofte Kommune) har tillige påklaget Lyngby-Taarbæk Kommunes afgørelse af 18. maj 2017 om ikke VVM-pligt for ændringer i forbindelse med forlystelsespark. Miljø- og Fødevareklagenævnet vil snarest tage stilling til denne klage.⁴

2. Sagens oplysninger

Sagen omhandler virksomheden A/S Dyrehavsbakken, der driver en forlystelsespark og en dertilhørende parkeringsplads til brug for forlystelsesparkens gæster. Forlystelsesparken er beliggende i Lyngby-Taarbæk Kommune, og parkeringspladsen er beliggende i Gentofte Kommune. Forlystelsesparken drives på arealer, der udlejes af Naturstyrelsen, og parkeringspladsen ejes af Naturstyrelsen, men forpagtes af virksomheden.

2.1 Den påklagede afgørelse

Lyngby-Taarbæk Kommune traf den 18. maj 2017 afgørelse om miljøgodkendelse af virksomheden. Miljøgodkendelsen er meddelt i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 33, og erstatter en miljøgodkendelse fra august 2011. Ingen af miljøgodkendelserne omfattede parkeringspladsen.

Miljøgodkendelsen af 18. maj 2017 indebærer en række lempelser i forhold til godkendelsen fra august 2011, herunder lempede støjgrænser, udvidelse

⁴ 18/05635.

af åbningstiden og sæsonen samt en fordobling af antallet af tilladte arrangementer uden støjbegrænsning på friluftscenen.

2.2 Sagens forhistorie

Lyngby-Taarbæk Kommune meddelte den 18. marts 1996 miljøgodkendelse til virksomheden i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 39. Afgørelsen blev påklaget til Miljøstyrelsen og sidenhen til Miljøklagenævnet, der ved afgørelse af 10. april 2002 stadfæstede miljøgodkendelsen med visse ændringer og gjorde den tidsbegrænset til den 10. april 2006.⁵ Miljøgodkendelsen omfattede ikke parkeringspladsen.

Den 16. december 2005 traf Lyngby-Taarbæk Kommune på ny afgørelse om miljøgodkendelse af virksomheden. Godkendelsen omfattede ikke parkeringspladsen. Afgørelsen blev påklaget til Miljøstyrelsen af en række omboende samt af Gentofte Kommune, der blandt andet gjorde gældende, at Lyngby-Taarbæk Kommune ikke havde haft kompetence til at afgøre sagen uden at inddrage Gentofte Kommune under hensyn til parkeringspladsens beliggenhed i Gentofte Kommune.

Den 9. marts 2006 traf Miljøstyrelsen afgørelse om ophævelse af miljøgodkendelsen, og hjemvisning til ny fælles behandling i Gentofte Kommune og Lyngby-Taarbæk Kommune.⁶

I afgørelsen tog Miljøstyrelsen stilling til det principelle spørgsmål, om Lyngby-Taarbæk Kommune har kompetence til at træffe afgørelse om miljøforholdene på virksomheden uden at inddrage andre myndigheder i beslutningsprocessen. Miljøstyrelsen udtalte i afgørelsen, at godkendelsespligten for en listevirksomhed som udgangspunkt omfatter hele virksomheden, og at det, når en virksomhed ligger hen over en kommunegrænse, er absolut nødvendigt, at der sker en samordning af de afgørelser, de to kommuner træffer om virksomheden, da det principielt er hver kommune, der er myndighed for de miljøpåvirkninger, der forekommer i den pågældende kommune.

Da virksomheden har en bestemmende indflydelse på brugen af parkeringspladsen, og da godkendelsespligten omfatter hele virksomheden, fandt Miljøstyrelsen, at forlystelsesparken og parkeringsfaciliteterne skulle godkendes samlet og af Lyngby-Taarbæk Kommune og Gentofte Kommune i forening.

Miljøstyrelsens afgørelse blev påklaget til Miljøklagenævnet af Lyngby-Taarbæk Kommune og virksomheden.

⁵ MKN 2002.13/186-1.

⁶ MS 2006.133/J20-0004.

Miljøklagenævnet stadfæstede den 22. marts 2007 Miljøstyrelsens afgørelse om ophævelse og hjemvisning til ny, fælles behandling i Gentofte Kommune og Lyngby-Taarbæk Kommune.⁷ Nævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at en godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven som udgangspunkt omfatter alle virksomhedens forurenende aktiviteter, hvorfor der ved myndighedernes stillingtagen til den samlede acceptable ramme for forureningen fra virksomheden, også måtte tages stilling til forureningen fra parkeringspladsen. Nævnet bemærkede endvidere, at der som led i godkendelsesbehandlingen skulle foretages en samlet teknisk og økonomisk vurdering og afvejning af mulighederne for at begrænse støjen fra de enkelte kilder, inklusive parkeringspladsen.

I august 2011 traf Lyngby-Taarbæk Kommune på ny afgørelse om miljøgodkendelse af virksomheden. Miljøgodkendelsen, der stadig ikke omfattede parkeringspladsen, blev påklaget til Natur- og Miljøklagenævnet af Gentofte Kommune, en grundejerforening (klager 1 i denne sag) og flere omboende. Klagerne omhandlede navnlig det forhold, at miljøgodkendelsen ikke var truffet i fællesskab med Gentofte Kommune, og at den ikke omfattede parkeringspladsen og dennes støjforhold.

Natur- og Miljøklagenævnet traf den 12. marts 2014 afgørelse om tidsbegrænsning af virksomhedens miljøgodkendelse fra august 2011, således at den udløb, når der blev meddelt en ny miljøgodkendelse og senest 2 år fra nævnets afgørelse.⁸ Nævnet fandt, at miljøgodkendelsen kunne opretholdes i en tidsbegrænset periode på grund af de helt særlige omstændigheder i sagen, og fordi afgørelsen reelt skærpede forlystelsesparkens støjvilkår. Nævnet bemærkede i afgørelsen, at kompetencespørgsmålet tidligere er behandlet i Miljøstyrelsens afgørelse af 9. marts 2006, som stadfæstet af Miljøklagenævnet i afgørelse af 22. marts 2007, og at der ikke i klagesagen var fremkommet nye oplysninger af betydning for vurderingen af dette forhold. Nævnet fandt derfor fortsat, at Lyngby-Taarbæk Kommune og Gentofte Kommune i fællesskab skulle behandle godkendelsessagen på ny med henblik på færdiggørelse af en samlet miljøgodkendelse, der tager stilling til forureningsforholdene i relation til såvel parkeringsplads som forlystelser.

Natur- og Miljøklagenævnet afviste den 17. marts 2016 en klage fra Gentofte Kommune over Lyngby-Taarbæk Kommunes underretning af virksomheden om, at kommunen efter den 12. marts 2016 ville administrere virksomhedens miljøforhold efter den hidtil gældende miljøgodkendelse, uanset at denne var udløbet.⁹ Nævnet fandt, at underretningen var et led i kommunens tilsynsvirksomhed, der ikke kan påklages til nævnet.

⁷ MKN-100-0006.

⁸ NMK-10-00442.

⁹ NMK-10-01045.

2.3 *Klagens indhold*

2.3.1 *Klager 1*

Klager 1 har anført, at miljøgodkendelsen lider af en eller flere væsentlige retlige mangler, herunder at afgørelsen ikke lever op til kravet om, at der skal træffes en fælles beslutning af de to kommuner, således at miljøgodkendelsen omfatter alle virksomhedens forurenende aktiviteter.

Idet miljøgodkendelsen indeholder flere elementer, som klager 1 kan tilslutte sig, anmoder klager 1 om, at afgørelsen stadfæstes med de ændringer, som klager 1 ønsker. Klager 1 anfører hertil, at en sådan løsning kun bør accepteres én gang, således at den fælles beslutningskompetence opretholdes.

Klager 1 har desuden anført, at de som repræsentant for de omkringliggende grundejere burde have været partshørt i sagen. Til støtte herfor anfører klager 1, at de har været i dialog med Lyngby-Taarbæk Kommune om sagen de seneste 10 år, ligesom de har modtaget underretning om afgørelsen i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 74.

Hvad angår de fastsatte støjgrænser har klager 1 anført, at miljøgodkendelsen er i strid med miljøbeskyttelseslovens formål om at bekæmpe støjulemper, jf. miljøbeskyttelseslovens § 1, stk. 2, nr. 1, idet der med henvisning til kommercielle og økonomiske forhold gives tilladelse til en forøgelse af støjbelastningen, herunder en forøgelse med 5 dB(A) fra Friluftsscenen.

Klager 1 har endvidere anført, at det ikke kan accepteres, at støjgrænserne lempes ift. miljøgodkendelsen fra 2011, ligesom der gives tilladelse til en udvidelse af både sæson og åbningstider, en fordobling af antallet af koncerter uden støjbegrensning samt en udvidelse af varigheden af koncerterne. Klager 1 anfører hertil, at virksomheden ikke har gennemført en teknisk og økonomisk redegørelse for muligheden for støjdæmpning af de ansøgte ændringer.

Endeligt har klager 1 anført, at der i miljøgodkendelsen bør stilles vilkår om en kontaktperson, og at vilkår om egenkontrol bør skærpes, således at virksomheden flere gange i sæsonen skal dokumentere, at de fastsatte støjgrænser overholdes.

Såfremt de af klager 1 ønskede ændringer ikke indarbejdes i miljøgodkendelsen, ønsker klager 1, at afgørelsen erklæres ugyldig.

2.3.2 *Klager 2 (Gentofte Kommune)*

Klager 2 har anført, at miljøgodkendelsen er meddelt i strid med nævnets tidligere afgørelser om fælles kompetence. Klager 2 anmoder om, at afgørelsen ikke ophæves og hjemvises til fornyet behandling i de to kommuner, men at Miljø- og Fødevarerklagenævnet i stedet stadfæster afgørelsen med de af Klager 2 anførte ændringer.

Klager 2 har desuden anført, at sæson og åbningstider ikke bør udvides, men fastsættes i overensstemmelse med miljøgodkendelsen fra 2011, at støjgrænserne bør ændres, og at der bør fastsættes støjgrænser for parkeringspladsen, ligesom der bør indgå trafiktællinger for parkeringspladsen i måling og kontrol af støjen.

Klager 2 har endvidere anført, at der ikke bør gives tilladelse til en forøgelse af antal og varighed af arrangementer uden støjgrænser på Friluftsscenen, og at der bør stilles vilkår om løbende egenkontrol i form af orienterende støjmålinger. Der bør desuden stilles krav om en kontaktperson og procedurer for effektiv håndtering af klager over støj, og krav om at der skal orienteres via nyhedsbrev eller offentlig annoncering om arrangementer, der kan give anledning til mere støj end normalt.

Endeligt har Klager 2 anført, at det er kommunens opfattelse, at såfremt en støjredegørelse viser, at fremtidige forlystelser vil give anledning til overskridelse af støjvilkårene, skal godkendelsesmyndighederne i fællesskab træffe afgørelse om, hvorvidt dette kan godkendes.

2.4 Lyngby-Taarbæk Kommunes bemærkninger til klagen

Lyngby-Taarbæk Kommune har i anledning af klagerne bemærket, at det ikke har været muligt at opnå enighed med Gentofte Kommune om vilkårene for en miljøgodkendelse af virksomheden. Lyngby-Taarbæk Kommune fremhæver i denne forbindelse, at der har været afholdt mere end 40 embedsmandsmøder på alle niveauer i kommunerne, samt møder i Miljøstyrelsen og møder mellem de to borgmestre og de to viceborgmestre. Årsagen til den manglende enighed er, at de to kommuner grundlæggende har meget forskellige opfattelser af, hvilke vilkår der skal stilles til virksomhedens drift.

Lyngby-Taarbæk Kommune anfører desuden, at der ikke er grundlag for at antage, at det fremover vil blive lettere at gennemføre en fælles godkendelsesbehandling.

Angående klagen over manglende partshøring har Lyngby-Taarbæk Kommune anført, at hvis enkelte naboer var individuelt og væsentligt påvirkede af miljøgodkendelsen, ville klager 1 formentlig kunne udøve partsrettigheder på vegne af disse. Det er imidlertid kommunens vurdering, at der ikke er nogle omboende, der er så væsentlig berørt af miljøgodkendelsen, at de har partsstatus i godkendelsessagen.

2.5 Andre bemærkninger til klagen

Virksomhedens repræsentant har den 18. august 2017 indsendt bemærkninger til klagerne. Virksomheden har i den forbindelse anført, at kravet om en samlet miljøgodkendelse for forlystelsesparken og parkeringspladsen reelt giver Gentofte Kommune en vetoret, der hindrer en saglig og afbalanceret myndighedsbehandling, og at der ikke er udsigt til, at kommunerne vil kunne nå til enighed om en samlet miljøgodkendelse.

Virksomheden har desuden anført, at den påklagede miljøgodkendelse alene indeholder enkelte justeringer af vilkår, der skal give en større fleksibilitet og mulighed for at udvikle virksomheden i takt med, at tiderne skifter og de besøgendes adfærd, ønsker og efterspørgsel ændres. Virksomheden påpeger særligt, at udvidelsen af sæsonen ikke vil medføre en udvidelse af det samlede antal åbningsdage, men blot en anden fordeling af åbningsdagene hen over året. En mere fleksibel miljøgodkendelse med lempede rammevilkår er nødvendige for virksomhedens udvikling, da den ellers vil miste markedsandele til andre forlystelsesparker som følge af uensartede og konkurrenceforvridende rammevilkår.

Virksomheden har endvidere anført, at der er tale om en historisk forlystelsespark og kulturinstitution, der tiltrækker mange turister, og har en samfundsmæssig betydning.

Hvad angår den samlede støjbelastning har virksomheden anført, at denne vil være lavere i efterårsferien og omkring jul, da der vil være et mindre antal besøgende end i højsæsonen, og vandrutsjebanen, som er en af de væsentligste støjkilder, vil være lukket.

Virksomheden har desuden anført, at det er konkurrenceforvridende, hvis restauranterne i Dyrehavsbakken ikke har mulighed for at holde åbent til kl. 02.00 i forbindelse med lukkede indendørs arrangementer som bryllupper og fødselsdage, når restauranterne beliggende i Dyrehaven, hvis gæster også benytter parkeringspladsen, må have åbent til kl. 05.00.

Endeligt har virksomheden anført, at i de tilfælde, hvor virksomheden ikke har overholdt støjgrænserne for koncerter, har dette skyldtes menneskelige fejl, hvilket ikke bør give anledning til en skærpelse af egenkontrollvilkårene. Derudover har virksomheden en kontaktperson, hvis navn og kontaktoplysninger fremgår af både hjemmeside og miljøgodkendelsen, ligesom det er kutyme, at virksomheden forud for sæsonen sender orientering til naboerne om arrangementer, åbningstider m.v.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag alene fundet anledning til at behandle spørgsmålet, om den påklagede miljøgodkendelse er meddelt af rette myndighed.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Nævnet har dog fundet anledning til at anføre en række forhold, som førsteinstansen vil skulle tage i betragtning i forbindelse med en fornyet behandling af sagen, se nærmere i afsnit 3.3.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Indledende bemærkninger

Den i sagen omhandlede virksomhed er omfattet af bestemmelserne om godkendelse af forurenende virksomhed i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, idet virksomheden er optaget på bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen under punkt J 204: Forlystelsesparker. (* jf. bilag 4, punkt 30).¹⁰

Det følger af godkendelsesbekendtgørelsen § 3, stk. 1, at godkendelsespligten omfatter alle forurenende aktiviteter på virksomheden.

3.2.2 Den kompetente myndighed

Miljøstyrelsen fastslog i afgørelse af 9. marts 2006, at godkendelsespligten efter miljøbeskyttelsesloven omfatter hele virksomheden, og dermed både forlystelsesparken og parkeringsarealet. Styrelsen fastslog desuden, at for en virksomhed, der drives hen over en kommunegrænse, er det absolut nødvendigt, at der sker en samordning af de afgørelser, de to kommuner træffer om virksomheden, da det principielt er hver kommune, der er myndighed for de miljøpåvirkninger, der forekommer i den pågældende kommune. Den af Lyngby-Taarbæk Kommune meddelte miljøgodkendelse af virksomheden blev dermed ophævet, og sagen hjemvist sagen til fornyet fælles behandling i Lyngby-Taarbæk Kommune og Gentofte Kommune. Afgørelsen blev stadfæstet af Miljøklagenævnet den 22. marts 2007.¹¹

Natur- og Miljøklagenævnet fastslog ligeledes i forbindelse med afgørelse af 12. marts 2014, at Lyngby-Taarbæk Kommune og Gentofte Kommune i fællesskab skulle behandle godkendelsessagen på ny med henblik på færdiggørelse af en samlet miljøgodkendelse, der tager stilling til forureningsforhold i relation til såvel parkeringsplads som forlystelser.¹²

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at nævnet med ovennævnte afgørelser har taget endeligt stilling til spørgsmålet om, hvad godkendelsen skal omfatte, og hvem der i sagen er den kompetente myndighed. Nævnet bemærker, at der ikke i den verserende klagesag er fremkommet nye oplysninger af betydning for vurderingen af spørgsmålet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder herefter, at Lyngby-Taarbæk Kommunes afgørelse om miljøgodkendelse af 18. maj 2017 lider af en væsent-

¹⁰ Bekendtgørelse nr. 1534 af 9. december 2019 om godkendelse af listevirksomhed.

¹¹ MKN-100-0006.

¹² NMK-10-00442.

lig mangel, idet miljøgodkendelsen ikke omhandler alle forureningsforhold vedrørende den godkendte virksomhed, og da afgørelsen ikke er truffet af den rette myndighed.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at det påhviler Lyngby-Taarbæk Kommune og Gentofte Kommune som tilsynsmyndighed at foranledige, at ulovlige forhold på virksomheden bringes til ophør, og at dette kan ske ved enten retlig eller fysisk lovliggørelse. Tilsynsspørgsmål kan ikke påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. miljøbeskyttelseslovens § 69, stk. 3. Klager over den måde, hvorpå kommunen udøver sin tilsynspligt, kan i stedet indgives til Ankestyrelsen, der fører tilsyn med kommunerne, jf. kommunestyrelseslovens § 47, stk. 1.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker i øvrigt, at der i miljøbeskyttelsesloven er fastsat regler om miljø- og fødevareministerens mulighed for at behandle sager, som efter loven normalt skal afgøres af en kommune. Det fremgår således af § 82, stk. 1 og 2, at miljø- og fødevareministeren kan beslutte at overtage kommunalbestyrelsens beføjelser efter loven i sager, der berører andre myndigheders lovbestemte opgaver eller har større betydning. Ministeren kan endvidere i væsentlige sager efter ansøgning fra en virksomhed eller kommunalbestyrelse overtage en kommunalbestyrelses godkendelses- og tilsynskompetence vedrørende listevirksomhed.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets øvrige bemærkninger

Teknisk og økonomisk redegørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at der ved den fornyede behandling af sagen skal udarbejdes en ”Miljømåling – ekstern støj” efter anvisningerne i bekendtgørelse nr. 1071 af 28. oktober 2019 om kvalitetskrav til miljømålinger, bilag 4, der tager højde for støjbidrag fra både forlystelsesparken og parkeringsarealet, ligesom der skal foretages en samlet teknisk og økonomisk vurdering og afvejning af mulighederne for at begrænse støjen fra de enkelte kilder, inklusive parkeringspladsen. Nævnet bemærker desuden, at den tekniske og økonomiske redegørelse skal være tidssvarende og således omhandle alle relevante igangværende og planlagte aktiviteter.

Partshøring

Klager 1, der er en grundejerforening, har anført, at de burde have været parthørt i forbindelse med kommunens behandling af sagen, idet de repræsenterer en gruppe omboende.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at flere af de tilstødende boliger i kvarteret omkring Dyrehavevej, Skovporten og Borgmester Jørgensens Vej er beliggende i en så kort afstand til forlystelsesparken og parkeringspladsen, at de efter nævnets opfattelse er væsentligt og individuelt berørte af afgørelsen om miljøgodkendelse, hvilket medfører, at de også er parter i godkendelsessagen og burde have været parthørt forud for kommunens afgørelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at såfremt klager 1 har indsendt en fuldmagt til kommunen om, at foreningen repræsenterer disse parter, vil klager 1 skulle partshøres i forbindelse med den fornyede behandling af miljøgodkendelsen.

3.4 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 1.

3.5 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Lyngby-Taarbæk Kommunes afgørelse af 18. maj 2017 om miljøgodkendelse til A/S Dyrehavsbakken og hjemviser sagen til ny fælles behandling i Gentofte Kommune og Lyngby-Taarbæk Kommune.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Denne afgørelse gøres tilgængelig for Lyngby-Taarbæk Kommune (journalnummer 09.11.00-K08-1-16 og 09.02.11-K19-2-17) samt for klagerne (journalnummer emn-2015-00629) via klageportalen. Afgørelsen sendes desuden til eventuelle andre parter i klagesagen.

Afgørelsen vil blive offentliggjort på mfkn.naevneneshus.dk. Personoplysninger vil blive anonymiseret.

Miljø- og Fødevareklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Birgitte Egelund Olsen
Formand